

INTERVIEWS IMAGINARIES

En plena urb, envollats per una gran polsaguera que amenaçadora s'aixeca del asfalt, per obra i gràcia dels autos que corren a una velocitat vertiginosa, malgrat i trobar-nos en una de les vies més concorregudes del centre de la ciutat, el meu interviuat i jo caminem pacientment per entre els mil i un perills d'aquesta ciutat dels palaus.

—¿.....?

—Lo que vosté'm demana és poc menys que impossible. Vosté ha de comprendre que a les persones del nostre braç ens està vedat el fer manifestacions públiques i donar oficialment una lleugera impressió de lo que podem veure i pensar.

—¿.....?

—Molt bé, aixís ho crec i creguim que per aquesta vegada trenc la consigna, naturalment que procurant sempre no relliscar, iés tan perillós i de tan males conseqüències! Miri, jo porto poc temps en aquestes terres, i per lo tant és poca cosa lo que jo pugui dir-li o donar-li que li serveixi pel fi que vosté es proposa.

—¿.....?

—No, no tingui cap classe de cuidado. An aquests els deixarem estar en son lloc no solsament per les bromes que gasten, sinó perquè igual que vosté, tinc en compte un número que per cert no té res de simpàtic. I are anem a lo nostre.

Hi vingut observant entre els nostres paisans la falta d'un esperit col·lectiu i d'unitat de criteri, aixó crec que será degut, més res, a que a les Amèriques no hi venen a fer política, i si bé aquest pensament és pràctic, no deixa de ser una de les més grans equivocacions que sofreixen.

—¿.....?

—Sí senyor, no s'en estranyi. El sentiment de patria no deu oblidar-se mai, ni anteposar-se a cap altre sentiment. Aixó no és cap exageració, és una veritat. Jo en conec molts que fins se donen vergonya de parlar la nostra llengua, com si al eliminar-la adquirís llur personalitat més relleu, o es guanyessin les simpaties dels seus veïns. De la llengua no s'en deu abdicar mai en la vida, la llengua és el lligam més fort que'ns lliga a tots els afectes de la nostra patria, el foc que manté el nostre patriotisme, al ensemps que conserva vius tots els dolços recorts de la nostra preuada terra.

Es una vergonya per a nosaltres el considerar que pugui existir algun dels nostres que renunci a parlar la nostra llengua. ¿Vosté coneix el discurs sobre la llengua, llegit per una de les primeres figures literaries de la nostra terra?. Doncs bé; aquest discurs el deuriem saber de memoria tots els nostres, donar-lo a llegir als seus fills per